

Posudek školitele na diplomovou práci

Diplomant: Barbora Dlabáčková

Název práce: Proměny reflexe krajiny v českém umění a její nové koncepty v posledních padesáti letech se zaměřením na fotografii

Předkládaná práce, se pokouší zpracovat vývoj krajinomalby jako žánru s akcentem na české prostředí, zejména fotografii. Je poměrně přehledně strukturována a nabízí průřez tématem od nejstarších dob po dnešek, a to včetně (určitě potřebné) výchozí definice pojmu *krajina*.

V první půlce práce je věnována pozornost světovému vývoji krajinomalby, a po nástupu fotografie i tomuto uměleckému druhu. České prostředí pak sleduje text od počátku 19. století po první půli 20. století v malířství, a po druhou půli 20. století ve fotografii. Určitě cenné je právě zaměření na vztah české fotografie ke krajině, který nebyl systematickým způsobem, pokud je mi známo, dosud zpracován.

Práce se pokusila odstranit některé větší přehmaty práce bakalářské, z které vychází, přesto výsledný budí určité rozpaky. Jednak nedošlo příliš k posunu koncepce práce – byla spíše jen rozšířena a pojednána obdobně uměleckohistorickým přístupem. Zde se – stejně jako v práci bakalářské – ovšem dopouští diplomantka určitých zjednodušení či posunů, které nejsou dostatečně vysvětleny. Proč např. hned po holandské krajinomalbě je proveden skok do romantismu, aniž by byl zmíněn vývoj krajinomalby přes celé 18. století? Nejznámější krajinář 17. století, Claude Lorrain je zmíněn pouze bez jakéhokoliv komentáře. Obdobně chybí historie (ani není dostatečně vysvětleno) krajinomalby nebo výtvarného umění ve vztahu k přírodě ve druhé půli 20. století, atp.

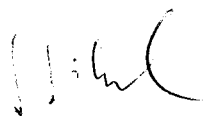
Problém práce vidím i v určité rozsahové disproporci – prakticky polovina práce je věnována vývoji světové krajinomalby, a teprve druhá půlka českému prostředí, na které tak nezbude příliš mnoho místa. Nepřítomnost pasáží o vztahu českého výtvarného umění k přírodě a krajině ve druhé půlce 20. století pak vede ke značnému ochuzení kontextu pojednávajícím o fotografiích krajiny. Připomeňme zde např. český land art a díla Zorky Ságlové atd. Současně je třeba ocenit, že diplomantka se alespoň pokusila zachytit širší přístup k zobrazení krajiny v českém umění, jak o tom svědčí třeba zmínění počítačových krajinek Tomáše Pospěcha. Otázky budí využití literatury, která zdánlivě tvoří dle „Bibliografie“ poměrně obsáhlý seznam, ale není příliš, ba ani znalosti z ní, využita (třeba Schamova *Krajina a paměť*, atd.).¹

¹ Editorem *Neregulováno: Prales ve fotografii* není A. Dufek, jak uvádí seznam, stejně jako školitel není spoluautorem stejnojmenné výstavy, jak je uvedeno v úvodu, pouze měl text v tomto katalogu.

Jistě nestandardní je využití rozsáhlých pasáží z předchozí bakalářské práce – namátkou je takto převzata prakticky celá kapitola z původní bakalářské práce „Mařákova krajinářská škola“, jakkoli doplněná posledním odstavcem, a též hned následující dřívější kapt. „Vlivy francouzského umění“, která už je doplněná více. Zcela je převzata kapitola „Ozvěny romantismu“, doplněná pouze jednou větou navíc, podobně je velmi chatrně pár větami doplněna již v původní bakalářské práci (též velmi chatrně zpracovaná) kapitolka „Barokní a klasicistní Francie“, atd., atd. Záleží jistě na zvyklostech jak které katedry, jakou míru takové recyklace staršího textu připouští. (Na opakování textu jsem diplomantku ovšem již dříve upozorňoval). V každém případě je ale práce diplomová rozsáhlejší, doznala určitých změn k lepšímu a nejde tedy o prosté zkopírování práce předešlé.

Předložený text má tedy početné slabiny, současně je třeba uznat, že je poměrně obsažná a svědčí alespoň o rámcovém rozhledu po zkoumané problematice. Věřím též, že téma diplomantku skutečně zajímalo a jeho studium jí alespoň něco přineslo.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem navrhuji práci k obhajobě a hodnotím ji stupněm dobře (3).

Karel Stíbal,

Katedra environmentálních studií

FSS MU, Brno